

HÃY TỰ GIÚP MÌNH

Nếu có một lúc nào đó tâm hồn chúng ta xao xuyến, thần trí chúng ta bàng hoàng, và chúng ta đưa đôi mắt lo lắng nhìn ra tứ phía mà vẫn không hiểu mình phải làm gì, thì thật là một sự bất hạnh bi thảm cho số phận chúng ta. Bởi vì những lúc ấy ta thật sự cảm nhận là mình đã gây nhiều tội lỗi trong quá trình sinh hoạt với Cộng đồng hay các Hội đoàn bạn ở địa phương. Lúc đó chúng ta còn không tìm được chính mình nữa, thì nói chi đến việc tìm người khác?

Khi linh hồn ta quần quai đau đớn, ta không biết trông cậy vào một thế lực nào để cứu rỗi linh hồn của chúng ta, đang lặn

hụp trong hồi hộp hoang mang; bây giờ ta hoàn toàn mất niềm tin vào chân lý và lẽ công bằng của cuộc đời. Phải chăng lúc ấy không còn một tình thương nào chịu nghiêng mình xuống đỡ lấy nỗi bất hạnh của chúng ta?

Không hẳn thế! Còn đức khiêm nhường sẽ nghiêng mình xuống đỡ lấy linh hồn chúng ta, như tình thương của một bà mẹ hiền mong ngóng đứa con thơ dại, và sẵn sàng tha thứ tội lỗi nó đã gây ra, bởi tính kiêu ngạo được lòng trong những ảo tưởng hão huyền. Lòng thương xót của đức khiêm nhường sẽ xoa dịu những xao xuyến trong tâm hồn, những bàng hoàng trong thần trí chúng ta. Nếu ta biết cảm nhận đức khiêm nhường, thì cái nhân đức cao quý ấy sẽ lập lại trong tâm hồn ta một thứ trật tự tự nhiên, và còn thăng tiến nó nữa.

Lẽ công bằng trong xã hội có những luật lệ của nó, thì tình thương của đức khiêm nhường cũng thế. Một linh hồn đã lỡ kiêu ngạo, một khi muốn ăn năn sám hối thì phải biết khiêm nhường chân thật và sống động. Đó là luật lệ của tình thương khiêm nhường. Thưa bạn, khi nào chúng ta cảm thấy mình hoàn toàn bất lực về mọi phương diện, và ta không còn một ý tưởng nhỏ nhất nào khinh thị tha nhân, thì lúc đó ta đã ý thức được đức khiêm nhường. Cho dù chỉ mới ý thức thôi, chúng ta cũng đã cảm thấy linh hồn mình được cứu rỗi, nói chi đến lúc chúng ta thực hành trọn vẹn được đức khiêm nhường, một cách chân thật và sống động.

Kiêu ngạo là một trong những ảnh hưởng tai hại thường ẩn hiện trong tâm hồn chúng ta. Nó là khuynh hướng có năng lực tiềm tàng hàng đầu trong những thói xấu khác của con người. Nó kết chặt với tâm hồn con người từ thuở thanh xuân cho đến lúc bạc đầu, nếu con người ấy thật sự không có - hay không muốn có - một ân sủng thiêng liêng trong việc luyện tập đức khiêm nhường. Nếu ai đó bị cái năng lực tiềm tàng của tính kiêu ngạo thoát ẩn hiện trong tâm hồn, thì lòng họ sẽ không bao giờ cảm thấy bình an, và tinh thần họ luôn mất thăng bằng. Bởi vì cái năng lực tiềm ẩn của tính kiêu ngạo luôn ẩn mình dưới muôn ngàn vẻ tốt lành giả tạo để tác động vào tâm

hồn kẻ ấy; khi nó ngủ thì nó kém về dữ dội, nhưng khi nó thức giấc thì sẽ làm cho người ta tự hợm mình; và như thế, con người ấy đã đầu hàng cái năng lực mạnh mẽ của khuynh hướng kiêu ngạo.

Dù có khéo đóng kịch chẳng nữa, khuynh hướng kiêu ngạo “coi trọng cái TÔI” vẫn tiềm ẩn trong tận đáy lòng, nhanh chậm sớm muộn cũng phơi bày lộ dạng trước bình minh. Nếu ta thường xuyên suy nghĩ đến đức khiêm nhường và rèn luyện nhân đức ấy, thì chúng ta sẽ đánh bại được thói kiêu ngạo. Nhưng nếu vào một thời điểm nào đấy chúng ta quên nghĩ đến đức khiêm nhường, thì đó là lúc thuận tiện để cái năng lực tiềm tàng của tính kiêu ngạo vùng lên, và nó sẽ tìm mọi cơ hội để thống trị linh hồn ta. Nếu tinh thần ta trong sáng và mạnh mẽ, ta sẽ đánh bại nó. Còn như ta yếu đuối, bất lực, thì nó tiếp tục phát triển mạnh mẽ lên. Thế rồi không bao lâu sau, khuynh hướng kiêu ngạo ấy sẽ cầm đầu những khuynh hướng xấu khác hoành hành chúng ta, làm cho linh hồn chúng ta đánh mất sự thiện, và tiến đến sự dữ. Sự dữ ở đây là hậu quả mình gieo mình gặt lấy. Kinh nghiệm trong đời sống của nhân loại xưa nay đã chứng minh như thế.

Nếu con người biết cân nhắc hơn thiệt, biết ngừng lại đúng lúc, kềm hãm kịp thời những ham muốn thái quá “con ếch mà muốn to bằng con bò”, thì đó là điều kiện tốt để ngăn chặn và chế ngự thói kiêu ngạo. Nhưng nếu chúng ta yếu đuối, thiếu khôn ngoan trong sự lựa chọn cách sống, thì chắc chắn chúng ta không thể nào tập luyện được đức khiêm nhường. Và như thế, chúng ta đương nhiên bị lôi cuốn về phía khuynh hướng xấu, để cho tính kiêu ngạo trở thành một căn bệnh mãn tính trầm kha. Chỉ có ta trả lời cho ta: TA ĐÃ HẠI TA!

Mong thay, ai hay, vẫn chưa muộn, dừng lại từ đây, cùng ngẩng mặt lên trong tinh thần hòa đồng, tương kính, và chân thật.

Grand Rapids - Michigan.
AET Nguyễn Văn Pháp.